

ΣΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ ΓΛΑΥΚΟ ΑΛΙΘΕΡΣΗ

Ὁ τεχνίτης τοῦ λόγου ποὺ ρυθμίζει
καὶ τὸ λόγο σὰ μάρμαρο καὶ δίνει
στέρεο κορμὶ στὴ ρέουσα Ἴπποκρήνη
καὶ σὰν κύμα τὸ στίχο τρικυμίζει,
καὶ τοῦ τεχνίτη αὐτὸς κριτής. Τοῦ ἀξίζει,
γιατ' εἶν' ἡ τέχνη ἢ ἀσύγκριτη ἀξιοσύνη.
Τὴν καρδιὰ τὸ τραγούδι ὅποιου φλογίζει,
καὶ τὸ νοῦ του προικίζει γιὰ νὰ κρίνη
μὲ βαθύτερη βλέψη.

Θὰ μ' εὐφράνη
σὰν τὸ νερὸ ποὺ εὐφραίνει τὸ πλατάνι,
τὸ μίλημά σου, μάθε' ὄχι γιὰτι
μπορεῖ σὲ βάρσο νὰ μὲ στήση ἢ κρίση·
μόνο γιὰτι θὰ μὲ μοσκοβολήση
ὁ ἀνθὸς τῆς καλοσύνης σου, ποιητή !